

3N. VI. 223.

75.

O R D,

Afsjungna

vid

MADemoISELLE

ULRICA WILHELMINA AHLSTEDTS

JORDFÄSTNING

i Helsingfors Stads Lutherska Kyrka,

den 13 Febr. 1832.

HELSINGFORS,
J. C. FRENCKELL & SON, 1832.

0 2 0

MADRID

ULRICA WILHELMINA

Imprimatur.
J. M. AF TENGSTRÖM,
LORDÄSTNING

i Helsingfors Bände Lutherska Kyrkan.

den 18 Febr. 1832.

HELSINGFORS
J. O. FARNBERG & SON, 1832

En vår hon bor i jordens grus
Bland växlingar och öden,
En vår blott ser hon solens ljus
Som skiner ned på döden.

När hösten stundar se'n,
Då har hon slutat re'n;
Dess sol på hennes aska ser;
Men blomman är ej dödlig mer.

Det ädla trifs ej länge här,
Det skymtar och försvinner;
En villsnad Engel likt det är,
Den himlen genast finner:
Knapt får det väcka opp
En tår af fröjd och hopp,
Knapt jorden se dess skönhet än,
Förrän det kallas hem igen.

En vår hon bor i jordens gräs
 Midn väzlingar och öden,
 En vår blott ser hon solens ljus
 Som skiner ned på böden.
 När hösten stundar ser
 Då har hon sinnet reat,
 Dess sol på hennes aska ser,
 Men blomman är ej döblig mer.

Det ädla trife ej länge här,
 Det skymtar och försynner,
 En villnad Engel likt det är,
 Den himlen genast finner.
 Knappt lär det täcka opp,
 En får af fröjd och hopp,
 Knappt jorden se dess sköndhet är,
 Förän det kallas hem igen.